

пастырь немахъ еще. Не ся мина много време и Гърци-тъ открыхъ явно свое-то користолюбие, и зехъ да грабиже отъ народа сребро и злато, както си правиже и до днес. За туй Борисъ, проводи въ Цариградъ до Императора Василіа Македонца, архиепископа Теофилакта, да ся рѣкоположи за Българскій патріархъ, отъ цариградскій. Това не ся еви угодно на Гърци-тъ, но споредъ тогашни-тъ обстоятелства, трѣбаше да ся испълни Борисово-то исканіе. И тѣй Теофилактъ доди отъ Цариградъ въ Преславъ, и ся превъзгласи първый Български патріархъ.

Тога, по царскъ заповѣдь, Кирилъ и Методій съ ученици-тъ си преведохъ сичко-то свято писаніе на Български языъ, съ което ся обогати книжнина-та ни, а послѣ по сѫщій языъ предадохъ Божіе-то слово на Русы-тъ и Сърбы-тъ. Тѣзи двама братія и славянски просвѣтители отъ Българій отидохъ въ Моравій, и като покръщахъ тамо мно-зина, върнахъся пакъ въ Българій, дѣто быдохъ приеты отъ царя и народа съ голѣмъ почестъ. Св. Климентъ быде испроводенъ въ Албаній, дѣто достигна да има до 3500 ученици.

При други-тъ си добрины що направи Борисъ на дър-жавѣ-тѣ си, най голѣмо-то е дѣто далъ на сынове-тъ си добро въспитаніе, особенно на Симеона, който ималъ есте-ственни дарби. Той като ся приготвилъ добрѣ въ Преславъ, баша му го испроводилъ въ Цариградъ, да си довѣрши наукѣ-тѣ, дѣто изучи добрѣ философіи-тѣ и словесность-тѣ на тогашни-тъ учени, на гръцки языъ. Слѣдъ това той